

szövetkező - méltóságteli attitűdjével illik - mit is várhatnánk?

S mit is várhatnánk azoktól a KISZ-tagoktól, akik már saját szervezetükben megszokják az értelmetlen automata-szavazásokat, az úgy is döntenek, kitalálnak, kezdeményeznek helyettem biztonságos semlegességét ...

Hogyan segít a Párt a KISZ-nek?

Az ifjúsági szervezet munkájában, megújulni akaró törekvéseiben segíthetnek a Párt-alapszervek, a patronáló tanárok, az idősebbek, tapasztaltabbak, a mozgalom iskoláját kijártak, a "történeti tudattal" rendelkezők... Tanácsaikkal, tapasztalataikkal sok régi hiba újbóli elkövetésétől megóvhatnak, ami nem azt jelenti, hogy ne adassék meg a kockázat lehetősége! Segíthetnek továbbinni a végig nem gondolt gondolatokat, s együttesen keresni a választ a közös gondokra. Segíthetnek a gyorsabb információ-átadásban, s nyilvánosságot teremteni az ifjúságot érdeklő kérdésekre.

Fórumokta, lehetőségeket termethetnek a KISZ-szervezetnek, hogy beleszólhasson a kar életének irányításába, hogy érdekeit megfelelően képviselhesse.

De jaj annak az ifjúságnak, ha másnak kell helyette gondját igazgatni!

Mert ne feledjük: az ifjúság elsősorban maga felelős önmagáért.

"A KISZ OLYAN MINT A SZERELEM. SZÉGYELLÜNK BESZÉLNI RÓLA"
/ Beszélgetés Tóth Katalinnal /

Szerinted mi kell ahhoz, hogy egy jó alapszervezet összejöjjön?

Ahhoz már valamilyen cselekvési terület is kell, ha más nem az, hogy beszélgessünk vagy együtt művelődjünk, és én tulajdonképpen szeretném, ha lenn e politikai oldala is.

És ezt hogyan képzeled el?

Nem úgy értem, hogy az ujságokban leirtakat megtárgyalva tart-suk meg az alapszervezeti vitaköröket, hanem hogy az ezeken a vitakörökön megtárgyalt dolgok segítsenek minket határozott világnézet kialakításában. De nem úgy, ahogy most vannak a vitakörök. Hogy meghívjuk a tanárt, s a többiek alszanak közben, vagy kinéznek az ablakon, vagy nem is tudom mit csinálnak. S hogy ez azért van-e így, mert a másiknak nincs rá igénye, az Isten sem tudná megmondani. Mert más tizenöt emberrel ugyanúgy kerülhetne egy alapszervezetbe az ember ezen az alapon, hiszen így nem ismerjük egymást.

Tehát szerinted kik legyenek egy alapszervezetben?

Akik ismerik egymást! Olyanok, akik hajlandók a közösségért áldozatot vállalni. Ha tényleg közösség, akkor följebb huzza az igényeket, mint amikor egy jó tanuló bandába bekerül egy gyengébb.

És ha egy csoport jól összejön, akkor előbb-utóbb kisütnek valamit, amit közösen csinálnak. És ha ez társadalmilag hasznos, akkor lehet KISZ-vállalás is. Nem?

Mit jelent az, hogy társadalmilag hasznos?

Van egy csomó lehetőség. Gyerekek, öregek ... Vagy egyszerűen az, hogy jobban készüljünk fel az iskolában. Amikor egy kicsit is többet csinál az ember másért, mint ami saját magának jól esik.

Mit lehetne csinálni, hogy az ember halljon más alapszervek munkájáról?

Nem tudom érdekelné-e ez az embereket. Velem például még nem fordult elő, hogy érdeklődtem volna valakitől is ilyesmiről. Valahogy olyan ez a téma mint a szerelem. Nem szívesen beszélünk róla. A KISZ-ről azért nem, mert nem csináljuk. Merem állítani, hogy még a kari vezetőség sem tudja, mi folyik az alapszervezetben. Mert Ők is csak emberek... Nincs rá idejük.

Hogyan képzeled a KISZ jövőjét a karon?

Most úgy áll a dolog, hogy talán lenne lehetőség komolyan dolgozó KISZ-alapszervezeteket alakítani. Persze ezek mellett biztosan megmaradnának azok is, amelyeknek semmiféle világnézeti jellegük nincs. Jó lenne ha könnyebb lenne, ha lenne olyan lehetőség, felhívás, hogy mozgolódjatok... Ha a Szervezeti Szabályzat adta lehetőségek szerint lehetne új alapszervezetet alakítani.

/ Készítette: Juhász Erzsébet /

KOVÁCS KATALIN: " A MEGOLDÁS A KÖTÖTTSÉGEK FELOLDÁSA "

A tapasztaltabbak véleménye szerint bizonyos szervezeti formák csak mankók, nincs lényeges, meghatározó szerepük a formát kitöltő tartalommal illetően. A Karunkon folyó KISZ-életet alaposabban szemügyre véve azonban kiderül: ezek a mankók vagy túl kicsik, vagy túl nagyok nekünk, s ily módon használhatatlanok, pontosabban használatlanok. Több ére tartó erőfeszítések után kénytelenek vagyunk belátni, hogy eredménytelenül próbáltuk magunkat hozzáigazítani ezekhez a mankókhoz, vagyis az adott szervezeti keretekhez. Ezen való kesergésünket félretéve, " valamit muszáj " jelszóval célszerűnek látszik az előbbinél könnyebb feladat: faragjunk testhez álló dolgokat, vagyis ujítsuk meg a kari KISZ-élet szervezeti kereteit, és bizzuk magunkat a mozgolódásból szükségszerűen adódó konjunktúrára. Ha ezt a mozgolódást sikerülne elindítanunk, már a tehetlenség törvényéből adódóan is magunkkal ragadhatunk olyanokat, akik KISZ-tagságukat eddig csak tagkönyvükkel tudták igazolni.

A fentiekből talán kitűnik, hogy nagy bizodalommal nézek a szervezeti reformálás elé, anélkül, hogy hinnék a csodákban: